Описовий звіт
І півріччя 2026 рік

«Жди Господа мовчки й на Нього надійся, не розпалюйся гнівом на того, хто щасливою чинить дорогу свою, на людину, що виконує задуми злі» *Пс. 37:7*

В українському перекладі звучить це трішки по іншому (перекласти дословно) «Чекай Господа мовчки й на Нього надійся, не розпалюйся гнівом на того, хто щасливою чинить дорогу свою, на людину, що виконує задуми злі». Цей текст по особливому відгукується, коли опісля 4,5 року все ще продовжується війна і все ще наші близькі йдуть захищати нас і там стикаються з тим, про що ніколи в своєму житті не забудуть… жахіття, крики від поранень, кров, частини тіл, смерть… Важко чекати на Господа і його допомогу мовчки, коли йде поховання цілих родин, через влучання снарядів. Важко чекати мовчки і не кричати, не злитись і не розпалюватись гнівом, коли чоловік моєї сестри пропадає зі зв'язку і твоя родина із тією крихітною надією молиться, щоб все було добре. І в цей же час продовжувати працювати, займатись рутиною та просто жити… Жити з вдячністю за пройдений шлях і з надією на Його милість і в цьому році.

1. Функціонування проекту центру реабілітації «Якір»:

Центр Якір

Робота Центру реабілітації продовжується. Однією з головних подій звітного періоду стало підписання меморандуму про співпрацю з однією з військових частин. Завдяки цьому ми отримали можливість офіційно приймати військовослужбовців із цієї частини на повний або частковий курс реабілітації. Ми сподіваємося, що ця співпраця стане початком ефективної взаємодії та допоможе більшій кількості військових отримати необхідну підтримку.

На прохання місцевої Волицької церкви ми надаємо військовослужбовцям можливість короткострокового проживання на території проєкту «Маяк», якщо під час відпустки чи ротації вони не мають місця, де могли б зупинитися. За цей час вони мають можливість відпочити, відновити фізичний і емоційний ресурс, отримати психологічну та духовну підтримку й у безпечному середовищі підготуватися до повернення до виконання військових обов'язків. Це є ще одним напрямом підтримки військовослужбовців, які потребують перепочинку та відновлення між періодами служби.

Персонал

Попри те, що я перебуваю у довготривалій відпустці та виконую свої обов'язки дистанційно, робота команди залишається стабільною та ефективною. Співробітники успішно виконують поставлені завдання, забезпечують безперервну реалізацію програм і підтримують належний рівень якості послуг. Регулярна комунікація, чіткий розподіл відповідальності та висока залученість працівників дозволяють організації працювати злагоджено, оперативно реагувати на поточні виклики та досягати запланованих результатів.

Цей період став добрим підтвердженням того, що за останн і роки нам вдалося сформувати професійну, відповідальну й самостійну команду, здатну ефективно працювати навіть за умов відсутності повного складу.

Навчання

Попри високе робоче навантаження, співробітники організації продовжують активно навчатися та підвищувати свою кваліфікацію. Команда усвідомлює, що професійний розвиток є невід'ємною складовою якісної роботи, а нові знання та сучасні методики дозволяють надавати більш ефективну психологічну, соціальну та реабілітаційну допомогу.

У звітному періоді працівники брали участь у професійних навчаннях, семінарах, супервізіях та інших освітніх заходах, впроваджуючи отримані знання у свою щоденну практику. Це сприяє постійному вдосконаленню роботи організації, підвищенню якості послуг і більш ефективному реагуванню на потреби наших бенефіціарів.

2. Функціонування проекту Шофар:

Шофар

З 2010 року проєкт «Шофар» був місцем, де сотні людей щотижня могли отримати гарячий обід, хліб, підтримку та людське спілкування. Протягом багатьох років він залишався важливою частиною соціального служіння нашої організації. Однак із часом ми побачили, що потреби людей змінюються, а разом із ними має змінюватися і формат нашої допомоги.

Хоча нам трохи сумно завершувати цей етап історії проєкту, ми робимо це з упевненістю, що наші учасники не залишаться без підтримки. Ми знаємо, куди вони можуть звернутися за гуманітарною допомогою, тому сьогодні маємо можливість запропонувати їм щось не менш цінне — психологічну, соціальну та духовну підтримку. Уже перші результати роботи нових груп показали, наскільки важливими є такі зустрічі для людей старшого віку, які часто стикаються із самотністю, тривожністю та емоційним виснаженням.

У звітному періоді проєкт «Шофар» логічно завершив напрям, пов'язаний із роздачею хліба та гарячих страв. За місяць до завершення цієї діяльності учасників було завчасно поінформовано про реорганізацію проєкту. Під час кожної видачі розміщувалися оголошення з поясненням змін та контактною інформацією для запису до груп психологічної підтримки.

Під час останньої видачі кожен учасник отримав невеликий продуктовий набір, інформаційну листівку про новий формат проєкту, а також слова вдячності й підтримки за роки спільного шляху.

До завершення гуманітарного напряму проєкту кількість отримувачів допомоги залишалася стабільною та становила **625–650 осіб** під час кожної видачі. Під час останньої роздачі допомогу отримали **712 осіб**, усі з яких були також поінформовані про новий формат роботи та можливість долучитися до груп психологічної підтримки.

Відтепер проєкт «Шофар» зосереджується на психологічній, соціальній та духовній підтримці людей віком 60+, залишаючи адресну гуманітарну допомогу лише для випадків гострої потреби. Ми віримо, що допомога людині — це не лише забезпечення її базових потреб, а й підтримка її внутрішніх ресурсів, відновлення психологічної стійкості та повернення відчуття цінності власного життя. Саме тому новий етап розвитку проєкту «Шофар» є для нас природним продовженням багаторічного служіння людям.

Групи психологічної допомоги

У звітному періоді проєкт груп психологічної підтримки продовжив активно розвиватися та підтвердив свою актуальність для людей віком 60+. Програма охоплює три послідовні рівні: «Емоційна компетентність. Зниження рівня тривожності. Подолання самотності», «Регулювання конфліктів» та «Внутрішня опора і психологічна стійкість». Учасники не лише отримують нові знання, а й навчаються застосовувати їх у повсякденному житті.

Особливо запам'яталися дві події, які яскраво продемонстрували силу групової підтримки.

Під час одного із занять одна з учасниць Валентина прийшла пригніченою та наляканою, адже напередодні її сина мобілізували до війська. Було надзвичайно зворушливо спостерігати, як інші учасники підтримали її. Вони уважно слухали, співпереживали, ділилися власним досвідом і словами підтримки. Атмосфера довіри допомогла жінці відчути, що вона не залишилася наодинці зі своїм страхом.

Ще більш емоційною стала зустріч після загибелі на війні сина однієї з учасниць, Тамари. Спочатку вона вагалася, чи приходити на заняття, але згодом з розуміла, що не хоче залишатися наодинці зі своїм болем. На початку зустрічі біль Тамари ніби паралізував усю групу. Багато учасників також мають синів, які зараз перебувають на фронті, і страх за їхнє життя буквально відчувався в повітрі. Проте поступово атмосфера змінилася. Група змогла висловити співчуття, розділити біль, підтримати Тамару та бути поруч із нею. Цей момент став прикладом того, як група перетворюється не просто на навчальний простір, а на справжню спільноту взаємної підтримки, де люди знаходять сили переживати найважчі втрати разом.

Саме такі моменти ще раз підтверджують, що психологічна підтримка — це не лише навчання новим навичкам. Це можливість бути почутим, отримати підтримку в найважчі періоди життя, знайти внутрішні ресурси та людей, які готові пройти цей шлях поруч. Для багатьох учасників групи стали місцем, де вони знову відчули надію, прийняття та віру в те, що навіть у найскладніших життєвих обставинах не залишаються самі.

Адресна підтримка людей, які потребують допомоги

Окремим напрямом нашої роботи залишається підтримка людей, які через поважний вік, стан здоров'я або складні життєві обставини не можуть самостійно подбати про свої найнеобхідніші потреби. Для таких людей навіть звичайний похід до магазину чи аптеки може стати неможливим.

Саме тому ми продовжуємо надавати адресну допомогу, враховуючи індивідуальну ситуацію кожної людини. У звітному періоді підтримку отримали 11 родин. Залежно від потреб ми доставляли продукти харчування, лікарські засоби, засоби особистої гігієни, одяг та інші необхідні речі.

Однак ця допомога не обмежується лише матеріальною підтримкою. Дуже часто люди найбільше потребують не продуктового пакунка, а можливості поговорити, бути почутими та знати, що про них пам'ятають. Тому кожне відвідування супроводжується спілкуванням, емоційною підтримкою та увагою до людини. Ми переконуємося, що навіть кілька хвилин щирої розмови можуть мати не меншу цінність, ніж отримана допомога.

Індивідуальний підхід дозволяє не лише задовольняти базові потреби, а й підтримувати гідність, відчуття безпеки та впевненість людей у тому, що вони не залишилися наодинці зі своїми труднощами.

Звіт від проекту «Оазис»

Робота проєкту «Оазис» продовжується, і ми вкотре переконуємося, що навіть звичайна хлібина може стати для людини знаком турботи, підтримки та надії. Ми щиро вдячні всім, хто разом із нами робить можливим це служіння. Завдяки вашій допомозі сотні людей, які опинилися у складних життєвих обставинах, продовжують отримувати не лише продукти, а й людську увагу, добрі слова та відчуття, що про них пам'ятають.

Серед наших постійних учасників залишаються люди похилого віку, малозабезпечені сім'ї, люди з інвалідністю, самотні люди, а також внутрішньо переміщені особи, які були змушені залишити свої домівки через війну. Для багатьох із них проєкт «Оазис» давно став місцем, де можна отримати не лише допомогу, а й підтримку та спілкування.

Упродовж звітного періоду ми продовжували регулярно роздавати хліб. Окрім цього, завдяки гуманітарній допомозі та підтримці місцевих фермерів учасники проєкту отримували овочі, овочеві нагетси, одяг, постільну білизну, рушники, засоби гігієни та християнську літературу. Кожна така допомога допомагає людям хоча б трохи полегшити щоденні труднощі.

Важливою частиною проєкту залишається духовна підтримка. Перед початком роздачі всі бажаючі можуть послухати коротке Слово Боже, разом помолитися за Україну та поспілкуватися. Особливо радіємо тому, що частина учасників почала регулярно відвідувати богослужіння місцевої церкви. Для нас це свідчення того, що проєкт допомагає людям знаходити не лише матеріальну підтримку, а й спільноту, де їх приймають і люблять.

Однією з найзворушливіших подій цього півріччя стало водне хрещення нашого учасника Степана Степановича, якому вже 83 роки. Уже третій рік він приходить до «Оазису» за хлібом, і для нас велика радість бачити, як за цей час між людьми народжується довіра, дружба та бажання пізнавати Бога. Саме такі історії нагадують нам, що справжні зміни починаються зі звичайної турботи про людину.

Ми також змогли придбати нові контейнери для зберігання та транспортування хліба, що допомогло зробити процес роздачі більш зручним і безпечним.

Разом із тим ми продовжуємо бачити реальну нужду людей. Нерідко літні люди, отримуючи хліб, зі сльозами на очах запитують, чи буде допомога й надалі, адже через низькі пенсії вони не завжди можуть дозволити собі навіть найнеобхідніше. Саме такі моменти ще раз нагадують нам, наскільки важливо продовжувати це служіння.

Ми вдячні кожному, хто підтримує проєкт «Оазис». Завдяки вашій участі ми можемо бути поруч із тими, хто сьогодні найбільше потребує допомоги, даруючи не лише хліб, а й надію, турботу та віру в те, що вони не залишилися самі.

Допомога ЗСУ та Екстра допомога

Попри значне навантаження за основними напрямами діяльності, ми продовжуємо підтримувати військовослужбовців і цивільне населення, яке проживає у прифронтових районах України.

У звітному періоді було здійснено 1 поїздку до цивільного населення Херсонської області, під час якої надавалася гуманітарна, психологічна та духовна підтримка. Ми спілкувалися з місцевими жителями, вислуховували їхні історії, молилися разом і передавали продукти харчування та необхідні речі. На жаль, цього півріччя допомога цивільним була меншою, ніж у попередні роки. Цей напрям потребує значних фінансових, людських і часових ресурсів, тому в умовах тривалої війни ми змушені постійно визначати пріоритети та діяти відповідно до найнагальніших потреб і наявних можливостей.

Водночас було здійснено 5 поїздок до військовослужбовців та організовано передачу гуманітарної допомоги на різні напрямки фронту. Для цих поїздок закуповувалися продукти харчування, з яких команда волонтерів готувала домашню їжу та напівфабрикати. Також формувалися набори з предметами першої необхідності, засобами гігієни та іншими речами, необхідними військовим.

Уся допомога доставлялася безпосередньо до місць несення служби. Частину страв готували вже на місці, щоб військові могли отримати гарячу домашню їжу. Проте найціннішою складовою кожної поїздки залишалося живе спілкування. Наші волонтери проводили багато часу з військовими, вислуховували їх, молилися разом із ними, надавали духовну та психологічну підтримку. Дуже часто

саме ці розмови, увага та можливість хоча б ненадовго відчути домашню атмосферу є не менш важливими, ніж матеріальна допомога.

Ми щиро вдячні всім нашим партнерам, волонтерам і благодійникам, які роблять ці поїздки можливими. Завдяки їхній підтримці ми можемо бути поруч із тими, хто сьогодні найбільше цього потребує.

Інша інформація

На жаль, у звітному періоді сталася подія, яка могла суттєво вплинути на нашу подальшу діяльність. Під час поїздки до Херсонської області з гуманітарною допомогою для цивільного населення ми потрапили в дорожньо-транспортну пригоду, внаслідок якої втратили автомобіль, який використовували для поїздок.

Попри пережите, найбільшим благословенням для нас стало те, що Господь зберіг життя і здоров'я всіх людей, які перебували в обох автомобілях. Ми щиро вдячні Богові за Його захист і милість у цій непростій ситуації.

Не меншою підтримкою для нас стало те, що завдяки щедрості Baltus de Ruijter, який подарував організації новий автомобіль, а також завдяки фінансовій підтримці ВВЗ, яка допомогла покрити витрати на його митне оформлення та реєстрацію, ми змогли швидко відновити свою роботу.

Сьогодні цей автомобіль є невід'ємною частиною нашої діяльності. Саме він дає можливість здійснювати поїздки на лінію фронту, доставляти гуманітарну допомогу, забезпечувати роботу реабілітаційного центру та реалізовувати інші напрями служіння. Ми усвідомлюємо, що без цієї підтримки значна частина нашої роботи була б неможливою або суттєво обмеженою.

Ця історія ще раз нагадала нам, наскільки важливою є підтримка наших друзів і партнерів та як навіть у складних обставинах Бог відкриває нові можливості для продовження служіння людям.

Хочу поділитися уривком із книги Ірвіна Ялома «Екзистенціальна психотерапія». Ці слова глибоко відгукнулися в моєму серці, і, можливо, знайдуть відгук і у вашому.

«Ті, хто здатний пережити свою самотність і дослідити її, можуть навчитися будувати зрілі стосунки любові з іншими.»
«Коли нам вдається вийти зі своєї безвіконної клітки, ми починаємо помічати інших людей, які так само стикаються з жахом самотності. Усвідомлення власної ізольованості відкриває шлях до співчуття, і страх уже не має над нами такої влади. Невидимий зв'язок поєднує людей, які пройшли через подібний досвід, незалежно від того, чи він пов'язаний зі спільним часом, місцем або життєвими обставинами.
Але співчуття, як і його близька форма — емпатія, потребує внутрішньої рівноваги; його неможливо побудувати на паніці.

Людина повинна навчитися переживати й витримувати свою самотність, щоб відкрити в собі ресурси, які допомагають повніше відповідати на екзистенційні виклики життя. Для багатьох людей Бог пропонує шлях подолання ізольованості. Водночас, як стверджував Альфред Норт Вайтгед: «Релігія — це те, що людина робить зі своєю власною самотністю… і якщо ви ніколи не буваєте наодинці, ви ніколи не буваєте по-справжньому релігійними».»

Цей уривок нагадує мені, що самотність може бути не лише джерелом болю, а й місцем, де народжуються глибше співчуття, справжня близькість із людьми та зустріч із Богом.